

Čís. 8905.

Domněnka § 163 obč. zák. jest vyvrácena, bylo-li důkazem krevní zkouškou zjištěno, že dítě patří do jiné krevní skupiny než matka a ten, kdo byl žalován o uznání nemanželského otcovství.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1929, Rv II 89/29.)

Žaloba nemanželského dítěte o uznání otcovství a o placení výživného byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Dovolání, opírajícímu se o dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), nelze přiznati oprávnění. Podle § 163 obč. zák. platí zákonná domněnka, že dítě zplodil ten, kdo jest usvědčen způsobem soudním řádem předepsaným, že souložil s matkou dítěte v době mezi 180 až 300 dny před porodem. Domněnka ta připouští však protidůkaz o tom, že soulož nemohla způsobiti oplodnění matky dítěte. Žalovaný, o němž matka dítěte jako svědkyně uvedla, že s ním souložila dne 30. ledna 1927, kterýžto den spadá, vzhledem k tomu, že dítě se narodilo 12. října 1927, do doby kritické, nabídl o nemožnosti oplození matky dítěte protidůkaz znaleckou zkouškou krve. Na základě toho důkazu, jenž byl proveden za souhlasu obou stran i matky dítěte zkouškou krve všech tří osobúčastněných, zjistil první soud, že žalující dítě nemůže pocházeti od žalovaného jako zploditele, jelikož krev dítěte patří do skupiny krevní, označené lit. A, kdežto jak krev matky jeho, tak i krev žalovaného patří do jiné skupiny označené O. Vzhledem k tomu neuvěřil první soud údajům matky dítěte jako svědkyně, že v době kritické souložila jen se žalovaným, a žalobu zamítl, maje zkouškou krve domněnku § 163 obč. zák. za vyvrácenou. I soud odvolací pokládá krevní zkouškou za zdařený protidůkaz, jímž vyvrácena jest domněnka § 163 obč. zák., že dítě pochází ze soulože matky dítěte se žalovaným, a převzal hodnocení důkazů, učiněné prvním soudem a sdílí i jeho právní posouzení věci. Hodnocením důkazů nižšími soudy jest vázán soud dovolací (§ 498 c. ř. s.) a právní posouzení, jehož se dostalo případu soudy nižšími, sdílí i soud nejvyšší (§ 503 č. 4 c. ř. s.). Aby bylo prokázáno, že matka dítěte obcovala tělesně v době kritické i s jiným mužem, než se žalovaným, není potřebí znaleckého důkazu zkouškou krevní, an podle vědeckých poznatků tento důkaz stačí k tomu, by určitý muž, v tomto případě žalovaný, byl vyloučen z možnosti, že byl zploditelem dítěte. Není tedy důkaz ten důkazem jen podpůrným, jak míní dovolatelka, který by přicházel v úvahu pouze tehdy, kdyby bylo zjištěno, že matka dítěte souložila s více muži v době kritické, nýbrž má svou průkazní moc a sílu tehdy, když toto tělesné obcování s jiným mužem zjištěno sice není, když však je nelze vyloučiti, jako v případě souzeném. Zmíněným znaleckým důkazem byla zákonná domněnka § 163 obč. zák., že žalo-

vaný jest otcem žalujícího dítěte, vyvrácena a neplatí proto o něm více a byla tudíž žaloba právem zamítnuta.

Čís. 8906.

Dražební řízení jest v běhu (§ 139 ex. ř.), i když bylo odloženo. I tu lze povolit další dražební řízení o téže nemovitosti jen přístupem.

Lze zahájit samostatné dražební řízení na ideální podíl nemovitosti, ač jest již zahájeno dražební řízení o celé nemovitosti. Nemůže se to však státi přístupem.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 206/29.)

Soud první stolice zamítl návrh vymáhajícího věřitele firmy H. a O. na zahájení dražebního řízení přístupem a pokračováním v dražbě E 207/28. **D ů v o d y :** Usnesením zdejšího soudu ze dne 1. října 1928 C 241/28, C 242/28, C 243/28 povolen byl podle § 42 čis. 5 ex. ř. odklad exekuce vnucenou dražbou nemovitostí č. j. E 207/28 vymáhajícího věřitele Svazu hospodářských družstev proti povinné straně manželům Antonínu a Marii M-ovým pro 95.122 Kč s přísl. Pro firmu H. a O. vážne na polovině nemovitosti, náležející Antonínu M-ovi právo zástavní za vykonatelnou pohledávku 5.245 Kč. Podle § 139 ex. ř. může býti povolen přístup k zahájenému řízení dražebnímu jen tehda, je-li toto řízení v běhu. Ježto shora citovaným usnesením pokračování v exekuci bylo odloženo do právoplatného rozhodnutí sporů C 241/28, C 242/28 a C 243/28, není tato exekuce v běhu a byl proto přístup k ní zamítnut. Soud je totiž toho názoru, že přerušením běhu exekuce je nejen právoplatné její zastavení, a udělení příklepu, nýbrž i odklad řízení exekučního. (Viz Neumann Komentář § 139 ex. ř.). Dále bylo i návrh na přístup k dražebnímu řízení proto zamítnouti, že tu není totožnosti předmětů. Exekuce č. j. E 207/28 vedena jest na celou nemovitost, přístup je žádán pouze na polovici, náležející Antonínu M-ovi. (Viz rozh. nejvyššího soudu ze dne 8. června 1900 čis. 8069, Fellner 343). **R e k u r s n í s o u d** povolil firmě H. a O. exekuci vnucenou dražbou polovice nemovitostí dlužníka Antonína M-a s tím, že ježto vnucená dražba byla již povolena pod č. j. E 207/28, 261/28, 305/28, přistupuje vymáhající věitelka k tomuto dražebnímu řízení. **D ů v o d y :** Stížnost jest oprávněná. Jde o výklad slov v § 139 první odstavec ex. ř. »pokud jest řízení dražební v běhu«. Prvý soudce má za to, že řízení dražební není v běhu, poněvadž usnesením ze dne 1. října 1928 č. j. C 241/28, C 242/28 a C 243/28 povolen byl podle § 42 čis. 5 ex. ř. odklad exekuce vnucenou dražbou nemovitosti pod č. j. E 207/28 vedené na návrh vymáhajícího věřitele Svazu hospodářských družstev proti manželům Antonínu a Marii M-ových pro 95.122 Kč s přísl. Tento názor prvního soudu není správným, poněvadž dražební řízení jest v běhu tak dlouho, pokud nebylo právoplatně zrušeno, a tak jest rozuměti uvedeným slovům v § 139 první odstavec ex. ř. Tento výklad potvrzuje i ustanovení § 103, druhý odstavec, ex. ř., podle kterého když byla zavedena vnucená správa nemovitosti, pokud tato